

умръ подиръ десеть години бездѣтенъ.

Дукъ Арскый зе дщерижъ си отъ кщхтх въ Амалфіо и ѿ заведе въ Испаніѣ, дѣто той испослъ умръ безславенъ а годеницата Шатильонова ся затвори въ мѣнастырь.

Колкото за Пузолянкхтх тя изнури животътх си пълныйтъ съсъ скърби и горести въ кщхтх за коѣто бѣ длъжна на Маріѣ Арскѣ.

Но днесъ тая кщх не сществува вече. Не ся знае още гдѣ почива и тѣлото Мазаніелово, което дигнахъ отъ Кармилскхтх черквѣ.

А това изгубваніе на тѣлото му не спомогна малко на прѣданіето между народътх за въскръсваніето му.

И само близу при Амалфіо ся намира едно гробище островърхо, което селянытъ показувать на обходителитх като гробъ ужъ на рыбарина владѣтель, но нищо не доказва да е положителна тая кмъ идея.

К Р А Й.

Когато Кромвель великыйтъ между мятежницытъ и славныйтъ между защитницытъ на народнытъ правдини влѣзваше въ Лондонъ побѣдителъ на Карола 1-го, посрѣдъ безбройно множество народъ, който быше ся стекль да го види, единъ отъ сподирницытъ му думаше.

— Я вижъ, войводо, колко много народъ е надошелъ да тя види като минувашъ.

— О, знаѣхъ го народътх, отговори той, по-много щѣхъ да ся наберхтъ и да дойдхтъ да мя гледать ако да мя водяхъ да мя заколятъ или обѣсятъ.
